

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ

1. เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของภาษาไทยถิ่น
2. เพื่อศึกษาอักษรไทยถิ่นทั้งในด้านพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวเลข และเครื่องหมายต่าง ๆ
3. เพื่อศึกษาอักษรวิธภาษาถิ่นไทยถิ่น

ระเบียบวิธีวิจัย

ขั้นตอนในการวิจัยมีดังนี้

1. สืบค้นเอกสารที่จะใช้ศึกษาเรื่องอักษรและอักษรวิธภาษาถิ่นไทยถิ่น
2. สืบค้นหมู่บ้านที่คาดว่าจะมีผู้ออกภาษาถิ่นไทยถิ่นอาศัยอยู่
3. วิเคราะห์ข้อมูลด้านอักษรภาษาถิ่นไทยถิ่น
4. วิเคราะห์ข้อมูลด้านอักษรวิธภาษาถิ่นไทยถิ่น
5. นำผลการวิเคราะห์ไปให้ผู้บอกภาษาตรวจสอบความถูกต้อง
6. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของภาษาถิ่นไทยถิ่น

1.1 ระบบเสียงภาษาถิ่นไทยถิ่น

ภาษาถิ่นไทยถิ่นมีหน่วยเสียงสำคัญ 3 ประเภท คือ

1.1.1 หน่วยเสียงพยัญชนะแบ่งเป็น

1. หน่วยเสียงพยัญชนะเดี่ยวมี 20 หน่วยเสียง
2. หน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำมี 2 หน่วยเสียง

1.1.2 หน่วยเสียงสระมี 18 หน่วยเสียง

1.2.3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์มี 5 หน่วยเสียง

1.2 การประกอบรูปคำ

คำในภาษาไทยเริ่มมีทั้งคำพยางค์เดียวและคำหลายพยางค์ การประกอบรูปคำพยางค์เดียวอาจทำได้ถึง 5 วิธี ส่วนคำหลายพยางค์เกิดจากการนำคำพยางค์เดียวมาเรียงต่อกัน หรือการใช้เครื่องหมาย " ๆ "

1.3 โครงสร้างของพยางค์

พยางค์ในภาษาไทยเริ่มมีลักษณะดังนี้คือ CV, CVC, C(C)VN, C(C)VS, C(C)V:C, C(C)V:V, C(C)V:N, C(C)V:S

2. อักษรไทย

จากการศึกษาพบว่า อักษรไทยเริ่มมีรูปลักษณะคล้ายอักษรล้านนาหรือตัวเมืองมาก สำหรับรูปอักษรไทยที่ได้ศึกษามีดังนี้

2.1 พยัญชนะ

2.1.1 รูปพยัญชนะ แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ พยัญชนะเดี่ยวมี 41 รูป และพยัญชนะประสมซึ่งแบ่งเป็นอักษรควบ 14 รูป อักษรนำ 18 รูป

2.1.2 เเชิงพยัญชนะ แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ เเชิงพยัญชนะที่รูปเหมือนพยัญชนะตัวเต็ม มี 13 รูป และเเชิงพยัญชนะที่มีรูปร่างต่างจากพยัญชนะตัวเต็ม มี 13 รูป

2.1.3 หมู่พยัญชนะ พยัญชนะในภาษาไทยแบ่งได้เป็น 3 หมู่ คือ อักษรสูง มี 23 รูป อักษรกลางมี 3 รูป อักษรต่ำมี 23 รูป

2.1.4 พยัญชนะพิเศษ ในภาษาไทยเริ่มมีพยัญชนะ 6 รูปที่สามารถใช้แทนคำหรือเป็นส่วนประกอบของพยางค์ได้

2.2 สระ

สระในภาษาไทยแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

2.2.1 สระลอย มีทั้งหมด 8 รูป

2.2.2 สระจม มีทั้งหมด 35 รูป

2.3 วรรณยุกต์

จากการศึกษาพบว่ารูปวรรณยุกต์ที่มีใช้จริง ๆ ในภาษาไทยเริ่มมีเพียง 3 รูป

2.4 ตัวเลข

ตัวเลขในภาษาไทยเขียนมี 10 รูป

2.5 เครื่องหมายต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเขียน

เครื่องหมายที่ใช้ประกอบการเขียนในภาษาไทยเขียนมี 9 รูป

3. อักษรวิธีกาษาไทยเขียน

ในงานวิจัยฉบับนี้ การศึกษาอักษรวิธีกาษาไทยเขียน หมายถึง การศึกษาเรื่องการใช้อักษรภาษาไทยเขียน จากการศึกษาสามารถสรุปผลได้ดังนี้

3.1 การใช้พยัญชนะ

3.1.1 พยัญชนะเดี่ยวในภาษาไทยเขียนสามารถทำหน้าที่เป็นพยัญชนะต้นได้ 40 รูป อักษรควบสามารถทำหน้าที่เป็นพยัญชนะต้นได้ 13 รูป อักษรนำสามารถทำหน้าที่เป็นพยัญชนะต้นได้ 18 รูป

3.1.2 พยัญชนะเดี่ยวในภาษาไทยเขียนสามารถทำหน้าที่เป็นพยัญชนะต้นได้ 24 รูป อักษรควบสามารถทำหน้าที่เป็นพยัญชนะสะกดได้ 3 รูป

3.1.3 เสียงพยัญชนะในภาษาไทยเขียนสามารถทำหน้าที่เป็นพยัญชนะประสมในรูปอักษรนำได้ 10 รูป อักษรควบ 3 รูป ทำหน้าที่เป็นพยัญชนะสะกดได้ 26 รูป ทำหน้าที่เป็นพยัญชนะตัวตามได้ 6 รูป

3.1.4 พยัญชนะพิเศษในภาษาไทยเขียนสามารถทำหน้าที่เป็นพยัญชนะสะกดและสระได้ 1 รูป เป็นพยัญชนะสะกดและพยัญชนะตัวตามได้ 1 รูป และทำหน้าที่แทนคำได้ 4 รูป

3.2 การใช้สระ

3.2.1 สระลอยในภาษาไทยเขียนทั้ง 8 รูป สามารถใช้แทนพยัญชนะ ๖ ประสมกับสระต่าง ๆ และสามารถมีพยัญชนะสะกดได้

3.2.2 สระจมในภาษาไทยเขียนทั้ง 35 รูป สามารถใช้ประสมกับพยัญชนะต้น โดยอาจมีรูปพยัญชนะสะกดปรากฏหรือไม่ปรากฏร่วมด้วย

3.3 การใช้วรรณยุกต์

3.3.1 | ใช้กับพยัญชนะกลุ่มอักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ

3.3.2 / ใช้กับพยัญชนะกลุ่มอักษรสูงและอักษรต่ำ

3.3.3 ^ ใช้กับพยัญชนะกลุ่มอักษรกลาง

3.4 การใช้ตัวเลข

ตัวเลขในภาษาไทยเขียนจะใช้เขียนเพื่อบอกจำนวนนับ

3.5 การใช้เครื่องหมายประกอบการเขียน

เครื่องหมายต่าง ๆ ในภาษาไทยจีนมีวิธีใช้ดังนี้

- 3.5.1 ใช้แทนพยัญชนะสะกด
- 3.5.2 ใช้กำกับคำเพื่อบอกความซ้ำ
- 3.5.3 ใช้กำกับพยัญชนะเพื่อบอกว่าไม่ออกเสียง
- 3.5.4 ใช้เพื่อบอกการจบประโยค
- 3.5.5 ใช้เพื่อบอกการจบข้อความหนึ่งย่อหน้า
- 3.5.6 ใช้เพื่อบอกการซ้ำกับข้อความข้างบน
- 3.5.7 ใช้เพื่อบอกการเน้นเฉพาะของข้อความที่ปรากฏในเครื่องหมายนั้น

การอภิปรายผลการวิเคราะห์

จากการศึกษาภาษาไทยจีนในด้านต่าง ๆ พบว่า ภาษาไทยจีนได้ยืมคำจากภาษาพม่า ภาษาล้านนา และภาษาไทยเข้าไปใช้มากมาย ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นทั้งในด้าน ระบบเสียง รูปอักษร และอักษรวิธีของภาษาไทยจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านอักษรวิธีจะได้รับอิทธิพลของภาษาไทยเป็นอย่างมาก ในด้านคำพบว่ามีการใช้คำภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นทั้ง ๆ ที่มีคำเดิมใช้อยู่แล้วในภาษา สำหรับด้านรูปอักษรพบว่ามีรูปสระหลายรูปที่มีรูปเขียนไม่ตรงกับเสียงที่ออก ซึ่งทำให้สันนิษฐานได้ว่า รูปเขียนนั้นน่าจะยืมไปจากภาษาไทย แต่ออกเสียงตามสำเนียงภาษาไทย นอกจากนี้ยังพบว่าในการใช้พยัญชนะประสมประเภทอักษรควบนั้น ผู้ใช้จะไม่คำนึงถึงการออกเสียงเลย ด้วยเหตุดังกล่าวนี้จึงอาจสรุปได้ว่า ภาษาไทยจีนในปัจจุบันได้รับอิทธิพลของภาษาใกล้เคียงเช่นภาษาพม่า ภาษาล้านนา และภาษาไทยเป็นอย่างมาก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายประการขึ้นในภาษา

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเอกสารภาษาไทยจีนเพื่อหาข้อมูลด้านอักษร และอักษรวิธี ผู้วิจัยได้พบว่ามึวรรณกรรมภาษาไทยจีนหลายฉบับที่มีความคล้ายคลึงกับวรรณกรรมล้านนา ซึ่งน่าที่จะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบวรรณกรรมเหล่านี้ต่อไป